

מסורת הש"ס

(א) ומתלה משפטים פי' (ב) ונלם סה"ל (ג) מהכריש מ"ד (ד) שמת (ה) ס"ה ל"ג (ו) ושיך (ז) ופי' ט"ו כ"ח (ח) ד"ה ז"ל ס"ה:

הגרות הב"ח

(א) נב' שני במקומו עומד כנ"ל (ב) ש"י ד"ה אלא ט"ו לא קני דלאו לפני יאוש כ"ל:

הגרות הגר"א

(א) נב' דהו"ו ליה יאוש ושני רשות חל"מ:

מוסף רש"י

שינוי במקומו עומד. אפי"ן דהשתנו לא פקדו מרשות בעלים (ועיי' סה"ל):

מי איכא נשפוט. הא לא אהנו מעשיו דשינוי רשות ששינוי מרשותו לרשות לוקח בלא יאוש לכתא למ"ד דקני: לאחר יאוש. דלהנו מעשיו דהשתא קני לוקח בחרמי יאוש ושינוי רשות: ואי ס"ד יאוש. גרידא קניה גנב אמאי דמי בעלמא הוא דלית להו לבעלים גביה ושלו טבח ומכר: כדאמר רבא. לקמן בשמעתין: ששנה בחטא. ולעולם לפני יאוש ועפ"פ דלא אהנו מעשיו מחייב: שאינה חוורם. קפ"ד דה"ק דלא מחייב אלא היכא דמכירתו מכירה גמורה וקנייה לוקח: אמאי אינה חוורם. שינוי רשות בלא יאוש מי קני: לאחר יאוש. דמי מטא כיד לוקח איכא תרמי יאוש ושינוי רשות וקנייה: ואי ס"ד קנייה. גנב ביאוש גרידא אמאי משלם כ"ו: כדאמר רב נחמן. לקמן בשמעתין: פרט לנשקנה לו לנשלים יום. כלומר לעולם לפני יאוש והאי אינה חוזרת דקתי לא למעוטי היכא דלא אהנו מעשיו דאפי"ן דלא אהנו חייביה רחמנא הואיל ושנה בחטא אלא למעוטי היכא דלא מכר גנב ללוקח אלא לעשות בה מלכא ששלים יום דהוא כשיכירת בעלמא: ושני אינו משלם אלא קרן. לגנב ראשון דכתיב ויגנב מבית האיש: גנב ומכר. קנייה לוקח בשינוי רשות הלכך (ו' ראשון משלם ד' וה') שני משלם כפל ללוקח: ושני אינו משלם אלא קרן. ולקמן פריך אמאי לא משלם כפל הא קנייה גנב ראשון בשינוי מעשה: איפס. מכרה אילימא לפני יאוש השני אמאי משלם כפל: אלא פשיטא לאחר יאוש. דאיכא תרמי כיד לוקח: ואי ס"ד כ"ו. ואי קשיא הא יכול לתרוצה כגון שנתיאשו בעלים לאחר מכירת גנב דקניה לוקח וכיד גנב לא היה יאוש לקנותה. ה"ג משני ליה לקמן: כדאי לאחר יאוש קיימין. דע"כ הכי מוקמת לה משום תיעתא: אלא כולה לפני יאוש. ומש"ה רישא שני פטור מכפל: ואיפוך סיפא למיעטא כ"ו. ומי במיעתא שני אין משלם אלא קרן דלא קנייה לוקח בשינוי רשות בלא יאוש: א"כ. דלאחר יאוש מוקמת לה קשיא רישא ומיעתא לרב: א"ר זבד כולה לפני יאוש. ואפוכי נמי לא תפכה וספסא כדאוקימנא כ"ש ומיעתא דקתי שני משלם כפל כגון שנתיאשו הבעלים לאחר מכירה ולא נתיאשו כיד גנב ולהכי ראשון משלם ד' וה' דלא הו"ו יאוש גבי דליקנייה ורישא נמי לפיכך שני פטור מכפל: ולא סיפא. הא דנקט מתני חיובה דשני גבי לוקח ולא נקט לה לחיוב דשני גבי ראשון ותוקמה נמי בלאחר יאוש כדמשני בלוקח יאוש משלם לו כפל: אלא. להכי נקט תנא לכוליה מלתא בדליכא יאוש גבי גנב משום דלא משכחת לה דמשלמי תרתייהו האו תשלומי ד' וה' והאי כפל: אלא בהכי. דאי הו"ו יאוש כיד גנב לא מחייב קמא במכירתו ד' וה' וכיון דמיעתא לא קני (ו) לה אלא יאוש תנא נמי לרישא בלפני יאוש ופטרו מכפל: חיובה לאחר יאוש הוא דלהנו מעשיו. משקנאו לוקח. ותלתא אמוראי נינהו רב סבר יאוש קני הלכך לא מחייב אלא בלפני יאוש דאי לאחר יאוש שלו הוא טובא ומוכר ורב נחמן ורב ששת סברי יאוש גרידא לא קני ומשום הכי לאחר יאוש מחייב ומהו כהא פליגי דרב נחמן לא בעי אהנו מעשיו הלכך אפילו לפני יאוש גרידא נמי חייב ורב ששת בעי מכירה גמורה: נשפוט. עשה שרשין. משמע דלהנו מעשיו:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

סח.

א"ר הכי קשה מציעתא דרב. דאי להופכו כיון דנרייתא לא מוכחא מידי שז"ך לתרזה ולהפכה: ומה טביחה דאהנו מעשיו. משמע דסבר ר"א דשינוי קניה דלהנו דמכירה וקשה לפי רש"ס דמפרש מעשיו משמע לאפוקי מרשות בעלים דומיא דלהנו מעשיו דמכירה וקשה לפי רש"ס דמפרש כפ"ק (ד' י"א). אהא דלמך עולא א"ר אלעזר שמין לגנב ולגנב דהיינו לעינן פחת נכילה דהו"ו דנגול משום דלא קני לה גולן בשינוי וי"ל דדוקא בשינוי שאין הגולן עושה נידים לא קני כגון שמתה הבהמה אצל שינוי שעושה הגולן נידים כגון טביחה מודה ר"א דקני א"ר אהנו מעשיו דמכירה היינו שמסקנה מן הבעלים ולא דקני ליה ולא הו"ו כהנו מעשיו דמכירה: ומה

לשלישים יום מיתובי גנב ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי כפל והשני אינו משלם אלא קרן בלבד גנב ומכר ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה והשני משלם תשלומי כפל גנב וטבח ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני אינו משלם תשלומי כפל אלא קרן בלבד קתני מיהא מציעתא גנב ומכר ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני משלם תשלומי כפל אימת אילימא לפני יאוש שני אמאי משלם תשלומי כפל שינוי רשות בלא יאוש מי איכא למ"ד דקני אלא פשיטא לאחר יאוש ואי ס"ד יאוש קונה אמאי משלם תשלומי ד' וה' דידיה הוא דובין ותו דקתני רישא גנב ובא אחר וגנבו ראשון משלם תשלומי כפל והשני אין משלם אלא קרן מכרי לאחר יאוש קיימין ואי ס"ד יאוש קונה שני אמאי אינו משלם אלא קרן אלא לאו יש"מ יאוש לא קני וקשיא לרב אמר רבא ותסברא הא מתרצתא היא אלא דקתני סיפא גנב וטבח ובא אחר וגנבו ראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה ושני אינו משלם אלא קרן ומי איכא למ"ד שינוי מעשה לא קני אלא לעולם כולה לפני יאוש ואיפוך סיפא למציעתא ומציעתא לסיפא ואימא הכי גנב ומכר ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה והשני אינו משלם אלא קרן ודשינוי רשות בלא יאוש לא קני גנב וטבח ובא אחר וגנבו הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה ושני אינו משלם אלא קרן רב פפא אמר לעולם לא תיפוך סיפא ב"ש היא דאמרי שינוי (ב) במקומה עומד אי הכי קשיא רישא ומציעתא לרב א"ר זבד לעולם כולה לפני יאוש והב"ע שנתיאשו הבעלים בלוקח ולא נתיאשו בגנב (א) דה"ל יאוש (ו) ושינוי רשות) ולא תימא משום דבעינן יאוש ושינוי רשות אלא אפילו ביאוש לחודיה נמי קני גבי גנב אלא דלא משכחת דמשלמי תרתייהו גנב ראשון וגנב שני אלא בהכי: איחמר המוכר לפני יאוש רב נחמן אמר חייב רב ששת אמר פטור רב נחמן אמר חייב וזבין לא שנת לפני יאוש לא שנת לאחר יאוש רב ששת אמר פטור חיוביה לאחר יאוש הוא דאהנו מעשיו אבל לפני יאוש דלא אהנו מעשיו לא מחייב דומיא דמכירה בעינן דאהנו מעשיו א"ר ששת מנא אמינא לה דתניא א"ר עקיבא מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם ד' וה' מפני שנשחרש בחטא אימת אילימא לפני יאוש מי איכא נשחרש אלא לאו לאחר יאוש הוא אמר רבא מפני ששנה בחטא ת"ש וטבחו ומכרו מה טביחה שאינה חוזרת אף מכירה שאינה חוזרת אימת אילימא לפני יאוש אמאי אינה חוזרת אלא לאחר יאוש וש"מ חיובה לאחר יאוש הוא תרגמה רב נחמן פרט לשהקנה לו לשלישים יום ואף ר' אלעזר סבר חיוביה לאחר יאוש הוא דאמר ר' אלעזר

עין משפט
גר מצוה

בג א מ"י פ"ג מה"ל גביה ה"ל י"א עותימ' פ"י ש"י:
פ"ד ב ג מ"י ש"ס פ"ה ה"ל י"א עותימ' ש"ס:
פ"ה ד מ"י ש"ס ה"ל ח עותימ' ש"ס:
פ"ו ה מ"י ש"ס ה"ל י"א עותימ' ש"ס:
פ"ז ו מ"י ש"ס פ"ה ש"ס ה"ל ג ע"ן בהגות ונתימ' ופ"י מהלכות גי'לה הלכה א ט"ו ש"י מ"מ סימן שג ע"י ג ופ"י ש"ס פ"ה ד ופ"י ש"ס פ"ה ג עותימ' פ"י ש"ס:
פ"ח ז מ"י פ"ה מה"ל גביה הלכה י"א עותימ' פ"י ש"ס:
פ"ט ח מ"י פ"ה מה"ל גביה ה"ל ח עותימ' ש"ס:

חורה אור השלם
1. כי יגב איש שור או שה וטבחו או סברו חמשה קצח ישלם תחת השור וארבע זאב תחת השדה שפוח כל לו